

[Povl Brøndsted]

nye muligheder, nye håb og også en udnyttelse af de vældige kvalifikationer, en høj uddannelse jo giver langt de fleste.

Som sagt, vi støtter forslaget, men mener ikke, at problemet dermed er løst. Det må vi stadig arbejde med.

Riishøj (SF):

Inden jeg nærmere kommenterer det, jeg vil kalde et virkelig ondartet forslag, vil jeg godt præcisere nogle hovedlinjer i SFs grundsynspunkter på gymnasieskolen og på pædagogikumordningen.

Det er SFs opfattelse, at gymnasiet er et af flere uddannelsesstilbud for de 16-19-årige. Tidligere var gymnasiet i udpræget grad et »åndernes rige«, et overklassegymnasium med blot 5-10 pct. af en årgang. Siden er andelen vokset meget kraftigt, og vi har set en stor tilgang af unge – men også af voksne – til HF-uddannelserne.

Vi har det grundsynspunkt, at fremmedsprog, litteratur, viden om samfundsforhold, naturvidenskab etc. også vedkommer andre end bare dette lands bedrestillede. Derfor beklager vi ikke, at en større andel af en ungdomsårgang har søgt en gymnasieuddannelse, men vi beklager, at uddannelsen i gymnasiet ikke i tilstrækkelig grad har ændret form og indhold. For mange er gymnasiet blot blevet et alternativ til arbejdsløshed og til den EFG-uddannelse, som mange ønsker, men som de ikke vælger, fordi de ikke kan få den ønskede praktikplads. Vi ønsker naturligvis, at baggrunden for valget af en gymnasieuddannelse er en solid, god folkeskoleuddannelse og et reelt uddannelsesønske.

I SF har vi beklaget, at det pædagogiske arbejde ikke i langt større omfang er indgået i selve universitetsuddannelsen. I stedet for er det blevet til et halvt års pædagogikum efter en 6-8 års fortrinvis faglig uddannelse. Der burde naturligvis for længst have været opbygget et produktivt samspil imellem universitetsuddannelsernes faglige og deres pædagogiske side. Det er beklageligvis ikke sket.

Det foreliggende forslag fra ministeren er jo slet ikke noget, der blot ligner noget som helst, for at sige det stærkt, i den retning. Det er et renlivet, og det er, som jeg nævnte først, et ondartet spareforslag. Ministeren

bemyndiges til at gennemføre adgangsbe- grænsning til pædagogikum samt godkende ansættelse i gymnasieskolen uden nogen form for pædagogisk bevis. De andre med kandidateksamen får ikke engang lejlighed til at opnå et bevis for færdigheden i at undervise. I stedet for kastes de med ret stor sandsynlighed ud i arbejdsløshed og på den laveste dagpengesats. Det fryder naturligvis venstres spareministre, men det hæmmer i hvert fald en pædagogisk indsats i vores uddannelsessektor, og det skaber endnu større ulykker med hensyn til arbejdsløshed.

Forslaget indeholder en masse tal, der skal understrege overproduktionen af gymnasie- lærere. I beregningerne indgår ministerens egne forudsætninger. Intetsteds indregnes noget om eventuelt kortere arbejdstid. Den kommer, uanset at regeringen ikke ønsker den, men man kunne dog have ønsket sig og med god ret krævet, at der i beregningerne var indarbejdet i hvert fald en fremtidsberegning af, at man gik ned til 35 timers arbejds- uge i løbet af bare få år, det, der meget sand- synligt vil ske.

Forslaget vil ikke skabe nye arbejdsplad- ser, tværtimod, og det vil føre til endnu flere meningsløse udgifter til arbejdsløshedsunder- støttelse. Ministeren har heller ikke noget med i forslaget om nedsættelse af klassekvotienterne i stamklasserne til gavn for under- visningens kvalitet, og han har intet med om BFU-reformen, betalt frihed til uddannelse, som jo vil skabe værdifulde arbejdspladser også for lærere med gymnasieuddannelser, hvis den bliver realiseret.

Vi tager i SF afgjort magisterarbejdsløs- heden alvorligt. De traditionelle gymnasieud- dannelser må sigte bredere, dvs. også ud over ansættelse i gymnasiet; vi mener, humanister kan anvendes til andet end bare at undervise. Ministerens statistiske materiale viser også, der er en stagnation og nedgang i kandidat- produktionen, men hans eneste svar er trus- len om arbejdsløshed, og uden betænkning griber han til afskedigelse her og nu af i hun- dredvis af gymnasielærere. Det middel benyt- tes jo på andre felter af den borgerlige rege- ring. Det er noget, som er generelt for den borgerlige politik, men nu kommer det også til gymnasieskolen.

Desuden benytter ministeren sig jo af den velkendte del og hersk-politik. Han appelle- rer til egoismen i handelsuddannelserne og